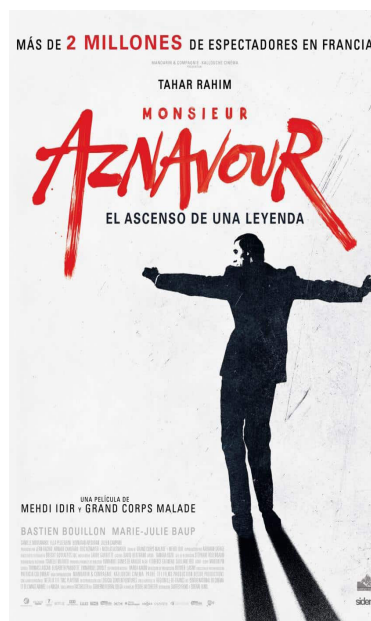

La llegenda Aznavourian

Cantant, actor, figura polifacètica de la *chanson française* i una de les personalitats més reconegudes del món de l'espectacle arreu del món durant dècades, la biografia de Charles Aznavour donaria per diverses pel·lícules. I, en canvi, és curiós com el cinema francès, acostumat a venerar, però també a explotar figures carismàtiques com la d'Aznavour no s'havia endinsat encara en profunditat des de la ficció en l'artista d'origen armeni. Sí que ho havia fet des del terreny documental amb *Aznavour par Charles*, una molt recomanable no-ficció, muntada pel cineasta Marc di Domenico, a partir dels milers d'hores de filmacions privades que l'artista, fascinat per les possibilitats i recursos de la càmera domèstica, va enregistrar al llarg de la seva vida.

En aquest context, *Monsieur Aznavour*, el biopic que han dirigit a quatre mans el director Mehdi Idir i el compositor i poeta Fabien Marsaud -que signa els seus treballs amb el nom artístic de Grand Corps Malade- es rebel·la com una primera aproximació, canònica i de tall clàssic a una figura polifacètica i inacabable. Precisament, les arestes i clarsobscurs de la seva personalitat, aquí a vegades simplement apuntades però poc desenvolupades, poden ser terreny abonat per futurs acostaments a aquest artista únic. A *Monsieur Aznavour* sembla que els seus directors han volgut fer un biopic que en cap moment s'allunyi de terrenys segurs i convencionals. Així doncs, ens trobem davant d'una estructura cronològica que segueix la vida d'Aznavour des de la infància, quan ell i la seva família d'immigrants armenis arriben a la França dels anys 30, fins a la seva plena consagració, deixant fora de focus la seva vellesa i etapa final. Els Aznavourian, el cognom d'origen armeni que van canviar pel més afrancesat Aznavour, van aterrar a França fugint del terrible genocidi del poble armeni perpetrat i no reconegut per l'imperi turc entre 1915 i 1923. Aquesta ferida emocional, que Aznavour va recordar quan va protagonitzar *Ararat* d'Atom Egoyan l'any 2000, és un element fonamental de la personalitat del cantant, però que a la pel·lícula apareix de forma molt velada i gens explícita.

Si bé pràcticament no ens allunyem d'aquesta estructura lineal, els períodes vitals i allò que defineix la personalitat d'Aznavour no apareix retratats, com hem esmentat amb tota la qüestió armènia, de for-

Monsieur Aznavour

País: França, 2024

Direcció i Guió:

Mehdi Idir,
Grand Corps Malade

Intèrprets:

Tahar Rahim,
Bastien Bouillon,
Marie-Julie Baup

Gènere: Drama,
biogràfic

Durada: 134 min

Idioma: Francès

Subtítols: Castellà

ma totalment equilibrada. Mentre determinades pàgines prenen una gran rellevància, en especial els inicis de la seva carrera artística durant l'ocupació nazi de França i posteriorment el seu procés de maduració com a cantant quan es converteix en un protegit de la gran Edith Piaf, d'altres episodis queden més difuminats, com la seva etapa americana al costat del seu amic Pierre Roche, o la seva vellesa -Aznavour va morir als 94 anys- que queda totalment obviada.

En aquest sentit, Idir i Marsaud semblen més preocupats per introduir en el metratge de la pel·lícula tots els hits del cantant -convertint la pel·lícula en una autèntica antologia de les grans cançons de l'artista- que no pas de projectar una mirada en profunditat cap a la seva vessant més incòmoda, sobretot quan prioritza la seva carrera professional per damunt de les seves responsabilitats familiars. Igualment, en la tria i la caracterització de l'actor Tahar Rahim per interpretar el paper d'Aznavour, és obvi que no han volgut prioritzar la semblança física -Rahim és molt més alt i corpulent del que era el cantant- sinó altres elements que no passen necessàriament pel factor mimètic o imitatiu. Amb tots aquests factors, *Monsieur Aznavour* és una aposta segura -a França l'han vist més de 2 milions d'espectadors- pels fans de l'artista però una oportunitat perduda per haver-nos endinsat més en una figura cabdal de la cultura francesa del s. XX.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona